

დანIELის წიგნი — სამოცდამეშვიდე ნომერი

წინასწარმეტყველური ხედვები: ისლამი, 2001 წლის 11 სექტემბერი და აღმოსავლეთის ქარის დღე

Jeff Pippenger

2024-01-31

მესამე ვაიის ისლამი წინასწარმეტყველურ ისტორიაში 2001 წლის 11 სექტემბერს შემოვიდა და იგი დაუყოვნებლივ შეიკავა. იმ დროს გვიანი წვიმა იწყო დაცემას, მაგრამ იგი „გაზომილი“ იყო.

ზომით, როცა იგი აღმოცენდება, შენ მასთან იდევბ; იგი აკავებს თავის მძვინვარე ქარს აღმოსავლეთის ქარის დღეს. ამიტომ ამით განიწმინდება იაკობის ურჯულოება; და ეს არის მთელი ნაყოფი მისი ცოდვის მოსაცილებლად: როცა იგი სამსხვერპლოს ყველა ქვას დაფხვნილ კირქვებად აქცევს, დამსხვრეულებად, მაშინ აშერები და კერპები აღარ აღიმართებიან. მაგრამ გამაგრებული ქალაქი გაუდაბურდება, და საცხოვრებელი ადგილი მიტოვებული იქნება და დარჩება უდაბნოსავით: იქ ხბო იბალახებს, იქვე დაწვება და მის რტოებს შეჭამს. როცა მისი რტოები გახმება, მოიტეხებიან; ქალები მოვლენ და ცეცხლს წაუკიდებენ მათ; რადგან ეს არის უგუნური ხალხი; ამიტომ მისი შემოქმედი არ შეიწყალებს მათ, და მისი გამომსახველი არ გამოიჩენს მათ მიმართ წყალობას. და იქნება იმ დღეს, რომ უფალი გალენავს მდინარის კალაპოტიდან ეგვიპტის ხევამდე, და თქვენ სათითაოდ შეიკრიბებით, ჰოი, ისრაელის ძენო. და იქნება იმ დღეს, რომ დიდი საყვირი ჩაიბერება, და მოვლენ ისინი, რომელნიც დასაღუპად იყვნენ გამზადებულნი აშურის ქვეყანაში, და განდევნილნი ეგვიპტის ქვეყანაში, და თავყანს სცემენ უფალს წმიდა მთაზე იერუსალიმში. ესაია 27:6–13.

„აღმოსავლეთის ქარის დღე“ აღნიშნავს უკანასკნელი წვიმის მოსვლას და აგრეთვე მესამე ვაიის ისლამს. იგი ასევე აღნიშნავს იმ ისტორიის დასაწყისს, როდესაც „იაკობის ურჯულოება განიწმინდება“. აღმოსავლეთის ქარის დღე დადგა 2001 წლის 11 სექტემბერს, და იმ მომენტიდან ცოცხალთა სამსჯავრო დაიწყო. ცოცხალთა სამსჯავრო მესამე ანგელოზის დამხურავი საქმეა, და სწორედ იქ დაიწყო ას ორმოცდაოთხი ათასის ცოდვათა მოცილება. სწორედ ამას გულისხმობს ესაია, როდესაც დაწერა: „ამით.“

სიტყვები, რომლებიც წინ უძღვის ფრაზას „ამით“, არის: „ზომით, როცა იგი აღმოცენდება, ეკამათები მას; იგი აჩერებს თავის მძვინვარე ქარს აღმოსავლეთის ქარის დღეს.“ „ამით“ მიუთითებს იმ განსაზღვრულ გამომცდელ ჭეშმარიტებებზე, რომლებიც განწმენდს ცოდვას მათგან, ვინც წარმოდგენილია როგორც იაკობი. ეს ჭეშმარიტებები მოიცავს მოვლენას (9/11), რომელიც აღნიშნავს გვიანი წვიმის მოსვლას. ეს ჭეშმარიტებები მოიცავს გვიანი წვიმის განსაზღვრებას, როგორც „უწყებას“, ხოლო „უწყება“ არის ისლამი. იგი მოიცავს ჭეშმარიტებას, რომ „აღმოსავლეთის ქარი“ არის მესამე ვაიის ისლამი, და იგი მოიცავს ისლამის შემდგომი შეზღუდვის (აჩერებს) წინასწარმეტყველურ მახასიათებელს.

თავად გამოცდა წარმოდგენილია „დებატი“, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო. იერემიას, როდესაც იგი პირველ იმედგაცრუებას წარმოადგენდა, მიეცა რჩევა, „დაბრუნებულიყო“ ღმერთთან და ძვირფასი უღირსისგან გამოეყო. გამოცდის შესახებ უწყების „ნაყოფი“ წარმოშობს თავყვანისმცემელთა ორ კლასს.

უგუნურთა სამსჯავრო წარმოდგენილია სიტყვებით: „როცა იგი სამსხვერპლოს ყველა ქვას გატეხილ ცარცის ქვებად აქცევს, მაშინ აშერიმები და კერპები აღარ აღიმართებიან.“ ესაია აქ მიუთითებს ოცდამერვე და ოცდამეცხრე თავებში გამოთქმულ განაჩენზე მათ წინააღმდეგ, ვინც ყველაფერს უკუღმა აყენებს. ისინი არიან ისინი, რომელთაც ბეჭედდასმული წიგნის გაგება არ ძალუძთ. ბოროტთა საქმე (ნაყოფი) მეთუნის თიხად უნდა იქნეს მიჩნეული.

ამიტომ, აჰა, კვლავ მოვახდენ საოცარ საქმეს ამ ხალხში, დიახ, საოცარ საქმეს და საკვირველებას; რადგან დაიღუპება მათი ბრძენთა სიბრძნე და დაიფარება მათი გონიერთა გონიერება. ვაი მათ, რომელნიც ღრმად ცდილობენ უფლისაგან დაფარონ თავიანთი განზრახვა, და მათი საქმენი ბნელშია, და ამბობენ: ვინ გვხედავს? და ვინ გვიცნობს? ნუთუ თქვენი ყოველივეს უკუღმა დაყენება მეთუნის თიხად შეირაცხება? განა საქმე ეტყვის თავის შემოქმედს: მან არ შემქმნა? ან განა ჩამოყალიბებული ეტყვის თავის ჩამომყალიბებელს: მას გონიერება არ ჰქონდა? ესაია 29:14–16.

უღვთოთა საქმე მეთუნის თიხას დაემსგავსება, და ოცდამეშვიდე თავში მათი საქმე მსგავსადვეა წარმოჩენილი, როგორც ცარცის ქვები, რომლებიც დაიმსხვრევა. ცარცი ან მეთუნის თიხა ადვილად იქცევა ფხვნილად დამსხვრევით, და სიმბოლო საქმისა, whereby „სამსხვერპლოს ყველა ქვა ცარცის ქვებად, რომლებიც დაიმსხვრევა,“ და აგრეთვე ნგრევის საქმისა „ჭალებისა და კერპებისა,“ რათა ისინი „აღარ აღიმართონ,“ არის ის საქმე, რომელიც მეფე იოშias რეფორმაციით არის წარმოდგენილი. საბოლოო გამოცოცხლებასა და რეფორმაციაში, რომელიც იოშias რეფორმაციით არის წარმოდგენილი, ადვენტიტთა კორპორატიული სტრუქტურა გაუდაბურდება, რადგან „გამაგრებული ქალაქი გაუდაბურდება, და სამკვიდრებელი მიტოვებული იქნება და დარჩება უდაბნოსავით.“ ყველა მათი ნამოქმედარი, რაც ნიშნავს მთელ მსოფლიოში არსებულ ათასობით ეკლესიას, სკოლას, კოლეჯს, უნივერსიტეტს, საავადმყოფოსა და საოფისე შენობას, წინასწარმეტყველურად უსარგებლო ფხვნილად დაიმსხვრევა.

საეკლესიო წევრობაც გაუდაბურდება, რადგან ის „უგონო ხალხი“ იქნება როგორც „გამხმარი“ „რტოები“, რომლებიც „მოტეხილნი იქნებიან“ „და ცეცხლში იქნებიან ჩაყრილნი“, რადგან „მათი შემოქმედი მათ არ შეიწყალებს და მათი დამბადებელი მათ წყალობას არ უჩვენებს.“

როდესაც საცდელი უწყებით აღსრულებული განყოფილება დასრულდება, გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე ხმა ღმერთის სხვა ფარას ბაბილონიდან გამოიხმობს, რადგან იმ დღეს „მოხდება“ — „რომ დიდი საყვირი დაიბერება, და მოვლენ ისინი, რომელნიც დასაღუპავად იყვნენ მზად ასურეთის ქვეყანაში, და განდევნილნი ეგვიპტის ქვეყანაში, და თავყვანს სცემენ უფალს წმიდა მთაზე იერუსალიმში.“

მონაკვეთი (ესაია ოცდამეშვიდე თავის მერვედან მეცამეტე მუხლამდე), რომელსაც ახლა განვიხილავთ, განსაზღვრავს წინასწარმეტყველურ ისტორიას, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო, და ასახავს იმათ გამოცდასა და განწმენდას, ვინც საბოლოოდ ღმერთის სხვა სამწყსოს ბაბილონიდან გამოიხმობს. იმავე თავის საწყისი მუხლები მიუთითებს საგალობელზე, რომელიც სწორედ იმავე ისტორიის განმავლობაში უნდა იქნეს ნამღერი.

იმ დღეს უგალობეთ მას: ვენახი წითელი ღვინისა. მე, უფალი, ვიცავ მას; ყოველ ჟამს მოვრწყავ მას; რათა ვინმემ არ ავნოს მას, ღამითა და დღით დავიცავ მას. რისხვა არა არის ჩემში: ვინ დამიყენებს ბრძოლისას ეკალ-ბარდებს? გადავივლიდი მათზე, ერთად დაეწვავდი მათ. ან დაე, დაეყრდნოს ჩემს ძალას, რათა მშვიდობა დაამყაროს ჩემთან; და მშვიდობას დაამყარებს ჩემთან. იაკობისაგან მომავალნი ფესვს გაიდგამენ; ისრაელი აყვავდება და კვირტს გამოიტანს და ნაყოფით აავსებს ქვეყნის პირს. განა ისე დაჰკრა მას, როგორც დაჰკრა მის დამკვრელთ? ან განა ისე მოიკლა, როგორც მოიკლნენ მის მიერ მოკლულნი? ესაია 27:2-7.

ვენახის გალობა არის გალობა, რომელიც პირველად ასახელებს ღმერთის ხალხს იმ ვენახად, რომელიც მას უყვარდა და რომელზედაც ზრუნავდა. შემდეგ იგი წარადგენს მიღების აღთქმას ყოველი მათგანისთვის, ვისაც სურს ჩაეჭიდოს ქრისტეს სიმართლეს. ამის შემდეგ იგი მიუთითებს სულიწმიდის გადმოღვრის აღთქმაზე, რომელიც წვიმის ორი ფაზით არის წარმოდგენილი. წვიმის პირველი ფაზა სიცოცხლეს უბრუნებს ყვავილებსა და კვირტებს, ხოლო მეორე ფაზა ნაყოფით ავსებს დედამიწას.

ვენახის სიმღერა არის ის სიმღერა, რომელიც მიუთითებს იმ დროის პერიოდზე, როდესაც ღმერთი გვერდს უვლის ყოფილ რჩეულ ხალხს, მაშინ როცა ახალ რჩეულ ხალხთან აღთქმაში შედის. მერვე მუხლიდან და შემდგომი მუხლები უბრალოდ იმეორებს და განავრცობს თავის დასაწყის მუხლებს. თავის პირველი მუხლი მიუთითებს იმავე მოვლენაზე, რომელიც მერვე მუხლში იდენტიფიცირებულია როგორც „აღმოსავლეთის ქარის დღე“.

იმ დღეს უფალი თავისი სასტიკი, დიდი და ძლიერი მახვილით დასჯის ლევიათანს, სწრაფადმავალი გველს, სწორედ ლევიათანს, იმ დაკლავნილ გველს; და მოკლავს ზღვის ურჩხულს. ესაია 27:1.

გველი არის სატანა, მაგრამ მეორეული მნიშვნელობით იგი წარმართული რომიც იყო.

„ამგვარად, მაშინ როცა გველი, უპირველესად, სატანას წარმოადგენს, იგი, მეორეული აზრით, წარმართული რომის სიმბოლოსაც წარმოადგენს.“ დიადი ბრძოლა, 439.

წარმართული რომის ათი მეფე, დანიელის მეშვიდე თავში და გამოცხადების მეთორმეტე თავში, უკანასკნელ დღეებში წარმოადგენენ გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის ათ მეფეს.

„მეფეებმა, მთავრებმა და მმართველებმა საკუთარ თავზე დაიდეს ანტიქრისტეს ნიშანი და წარმოდგენილნი არიან იმ გველეშაპად, რომელიც მიდის, რათა ომი

გაუმართოს წმინდანებს — მათ, ვინც იცავს ღვთის მცნებებს და ვისაც აქვს იესოს რწმენა.“ Testimonies to Ministers, 38.

ესაიას 27-ის პირველი მუხლი მიუთითებს დრაკონის სამსჯავროს დასაწყისზე, რომელიც აღმოსავლეთის ქარის დღეს, 2001 წლის 11 სექტემბერს, დაიწყო. დედამიწის მეფეთა და მათი გლობალისტი ვაჭარი პარტნიორების სამსჯავრო აღსრულება მაშინ, როდესაც დედამიწის ფინანსური სტრუქტურა „აღმოსავლეთის ქარით“, „ზღვათა“ შუაგულში, განადგურდება.

რადგან, აჰა, მეფენი შეიკრიბნენ, ერთად ჩაიარეს. იხილეს ეს და განცვიფრდნენ; შემრწუნდნენ და სასწრაფოდ გაიქცნენ. იქ შიშმა შეიპყრო ისინი, და ტკივილმა — როგორც მშობიარე ქალისა. შენ შემუსრავ თარშიშის ხომალდებს აღმოსავლეთის ქარით. ფსალმუნები 48:4–7.

ესაიას ოცდამეშვიდე თავის პირველი მეშვიდე მუხლები მეორდება და ფართოვდება მერვეიდან მეცამეტე მუხლებამდე. იგი მიუთითებს, რომ „აღმოსავლეთის ქარის დღეს“ დედამიწის მეფეები და ვაჭრები შიშის წინაშე დადგებიან, და მათი შიში იმ მომენტიდან მოყოლებული ისტორიის განმავლობაში სულ უფრო ძლიერდება. ეს შიში გამოავლენს დედამიწის პლანეტის პროგრესული გლობალისტების არალოგიკურ და ნაჩქარევ მოქმედებებს 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ, როდესაც ისინი თავიანთ დღის წესრიგს იმაზე მეტად და უფრო აგრესიულად წინ სწევენ, ვიდრე ამას ლოგიკა მოითხოვდა. სატანამ და მისმა წარმომადგენლებმა — დედამიწის ვაჭრებმა და მეფეებმა (გლობალისტებმა), როგორც დრაკონის სიმბოლოებმა — იციან, რომ მათი დრო მოკლეა.

ამიტომ იხარეთ, ცანო, და თქვენ, მასში დამკვიდრებულნო. ვაი მიწისა და ზღვის მკვიდრთ! რადგან ეშმაკი ჩამოვიდა თქვენთან, დიდი რისხვით, რადგან იცის, რომ ცოტა დრო აქვს. გამოცხადება 12:12.

აღმოსავლეთის ქარის დღე, რომელმაც 2001 წელს ეკონომიკური კრიზისი წარმოშვა და მას შემდეგ მხოლოდ გამწვავდა, რაც არ უნდა ამტკიცოს გლობალისტურმა მედიამ, არის ის საკითხი, რომელიც სამყაროს წინაშე დგას იმ დროს, როცა გველემპაზმა იცის, რომ მისი დრო მოკლეა. შემდეგ იგი აძლიერებს თავის მოქმედებებს მთელი დედამიწის დასამორჩილებლად, და ამას აკეთებს მაშინ, როდესაც „ვაი“ (მესამე ვაი) მოევლინება „მიწისა და ზღვის მკვიდრთ“.

2001 წლის 11 სექტემბერს მესამე ვაიმის ისლამის (აღმოსავლეთის ქარის) მოსვლამ ეკონომიკური კატასტროფა გამოიწვია, რომელმაც გლობალისტები აიძულა, დაეჩქარებინათ თავიანთი ძალისხმევა, რათა დედამიწის პლანეტაზე ერთმსოფლიო ხელისუფლება მოეხზიათ თავს. თუმცა ისლამი კვლავაც აგრძელებს თავისი როლის აღსრულებას. შესაძლოა, ისლამის, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების სიმბოლოს, ყველაზე სერიოზული გამოცხადება ისლამის პირველ ხსენებაში გვხვდება.

და უთხრა მას უფლის ანგელოზმა: აჰა, ორსულად ხარ და შობ ვაჟს, და უწოდებ მის სახელს ისმაელს, რადგან უფალმა ისმინა შენი ტანჯვა. და იგი იქნება ველური კაცი; მისი ხელი ყოველი კაცის წინააღმდეგ იქნება, და ყოველი კაცის ხელი — მის

წინააღმდეგ; და იგი იცხოვრებს ყველა თავისი ძმის პირისპირ. დაბადება 16:11, 12.

ღვთის სიტყვა არასოდეს მარცხდება. როგორც ისლამი განაგრძობს ტკივილის წარმოშობას მშობიარობის ტკივილებში მყოფი დედაკაცივით, ზოგიერთს, ვინც შესაძლოა იმასაც კი აღიარებდეს, რომ ისლამი ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაშია იდენტიფიცირებული, ჯერ კიდევ არ აქვს ბოლომდე გაცნობიერებული ამ ორი მუხლის აშკარა ფაქტი. ზოგმა შეიძლება გაიგოს, რომ სწორედ ისლამია, რომელსაც დედამიწის ზურგზე ყოველი კაცი ერთად მოჰყავს, რათა საერთო მტერს დაუპირისპირდეს, და ეს, რასაკვირველია, ჭეშმარიტებაა. თუმცა მუხლის უკანასკნელი ფრაზა უფრო მძიმე ჭეშმარიტებაა. მსოფლიო შემრა 2001 წლის 11 სექტემბერმა, და ახლახან კვლავ შეირყა ამ წლის 7 ოქტომბრის ჰამასის თავდასხმით ისრაელის წინააღმდეგ. მაგრამ არავის სურს დაინახოს, რომ ომისა და მოულოდნელი განადგურების სული ისმაილის ყველა ძმის „წინაშეა“.

რა სახის განადგურება განხორციელდება, როცა მოულოდნელი თავდასხმა მოხდება ისეთი ისლამური ერების მიერ, როგორიცაა საუდის არაბეთი, არაბთა გაერთიანებული საამიროები, კატარი, ქუვეითი, ბრუნეი და ბაჰრეინი? ისმაელის სული არის „ყველა მის ძმაში“, და ომი, რომელიც აქამდე წარმოშობილა მესამე ვაებით ისეთი ქვეყნებიდან, როგორიცაა ავღანეთი ან ერაყი, სრულიად განსხვავებული იქნება, როცა ისმაელის წინასწარმეტყველება სრულად აღსრულდება. რამდენი ბირთვული ბომბი აქვს პაკისტანს?

ისლამური ომის წინასწარმეტყველური ნიშან-თვისება, როგორც ეს გამოვლინდა ისლამური პირველი და მეორე ვაებების დროს, არის მოულოდნელი, თავზარდამცემი თავდასხმები. არის თუ არა საკმარისი ფინანსები შეძლებულ ისლამურ ერებში, რათა ფარულად მოიპოვონ ან აწარმოონ ისეთი შეიარაღება, რომელიც საწვავით დატვირთულ თვითმფრინავებზე, ავტომობილებში დამონტაჟებულ ბომბებზე, ცეცხლმოდებულ საბურავებზე, გაუპატიურებასა და დანებზე უფრო დახვეწილი და სასიკვდილო იქნება? უნდა ირწმუნებოდეს თუ არა ღვთის სიტყვა?

მილერის სიზმრის ყველა ძვირფასი ქვა უკანასკნელ დღეებში გამომცდელ ჭეშმარიტებად იქცევა, თუნდაც მხოლოდ იმ რეალობის გამო, რომ ეს ჭეშმარიტებები უარყოფილ იქნა და წინასწარმეტყველება მიუთითებს, რომ ისინი აღდგება. მაგრამ ზოგიერთი ამ ძვირფასი ქვისაგან, როგორიცაა ქრისტეს მსახურება ზეციურ საწმიდარში და მესამე ვაის ისლამი, მიუთითებს წინასწარმეტყველებებზე, რომლებიც მხოლოდ სრულიად უკანასკნელ დღეებში სრულდება. ერთი მათგანი წარმოადგენს ქრისტეს საქმეს უწმინდესში, რაც, უეჭველად, ამჟამინდელი გამომცდელი ჭეშმარიტებაა, ხოლო მეორე აღნიშნავს შუაღამის ღაღადის უწყებას, რომელიც კვლავაც ამჟამინდელი გამომცდელი ჭეშმარიტებაა.

მაფი, რომელიც ერთმანეთთან აკავშირებს მილერიტულ მოძრაობას და აღსასრულის ჟამს 1989 წელს, რაც, თავის მხრივ, ას ოთხოცდაოთხი ათასის მოძრაობას შემოიღებს, არის „შვიდი ჟამი“, რომელიც მილერის პირველი ძვირფასი ქვა იყო და პირველი, რომელიც განზე გადაიდო, როდესაც ადვენტიზმმა ძველი ბილიკები დატოვა. 1863

წლის აჯანყებიდან 1989 წლის აღსასრულის ჟამამდე გასული ას ოცდაექვსი წელი წარმოადგენს „შვიდ ჟამს“. ორი ათას ხუთას ოცი დაყოფილი იყო ორ პერიოდად — ათას ორას სამოცად, ხოლო ათას ორას სამოცის მეათედი, ანუ მეათედი წილი, არის ას ოცდაექვსი. ქვა, რომელიც მშენებლებმა დაიწუნეს, იმდენად გრძელია, რომ იგი სამ ანგელოზთა პირველი და უკანასკნელი მოძრაობებს ერთმანეთთან აკავშირებს. ამით იგი მიუთითებს, რომ „შვიდი ჟამის“ ჭეშმარიტებაც აწყო გამოსაცდელი ჭეშმარიტებაა და რომ ეს არის ის ჭეშმარიტება, რომელიც უკვე აღარ არის მხოლოდ საძირკვლის ქვა, არამედ კუთხის თავი.

ახლა გვერდზე გადავდებთ ცოდნის ზრდის განხილვას მილერიტულ მოძრაობაში, რომელიც წარმოდგენილია ულას მდინარის ხილვით დანიელის წიგნში, და ყურადღებას მივაპყრობთ ჰიდრელის მდინარის ხილვას, რომელიც წარმოადგენს ცოდნის ზრდას ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობაში.

შემდეგ დავიწყებთ ადვენტიზმის ოთხი თაობის განხილვას, რომლებიც მოიცავს 1863 წლიდან 1989 წლამდე განვლილ ას ოცდაექვს წელს.

ამ კვლევას შემდეგ სტატიაში დავიწყებთ.

და იყო მეექვსე წელს, მეექვსე თვეს, თვის მეხუთე დღეს, როცა ჩემს სახლში ვიჯექი და იუდას უხუცესნი ჩემს წინ ისხდნენ, რომ იქ უფალი ღმერთის ხელი დამეცა. მაშინ ვიხილე, და აჰა, რაღაც მსგავსება, თითქოს ცეცხლის სახე: მისი წელიდან ქვემოთ — ცეცხლი; და მისი წელიდან ზემოთ — ბრწყინვალეების სახე, ქარვის ფერის მსგავსი. და მან გაიწოდა ხელის სახე და ჩამავლო თმის კულულში; და სულმა აღმამალა მე მიწასა და ცას შორის და ღვთის ხილვებში მიმიყვანა იერუსალიმში, შიდა კარიბჭის შესასვლელთან, რომელიც ჩრდილოეთისკენ იყო მიქცეული; სადაც იდგა შურისხების კერპის სამყოფელი, რომელიც შურისხებას აღძრავს. და, აჰა, იქ იყო ისრაელის ღმერთის დიდება, იმ ხილვისამებრ, რომელიც ველზე ვიხილე. მაშინ მითხრა მან: კაცის ძეო, ახლა აღაპყარი შენი თვალები ჩრდილოეთის გზისკენ. და აღაპყარი ჩემი თვალები ჩრდილოეთის გზისკენ, და, აჰა, ჩრდილოეთით, სამსხვერპლოს კარიბჭესთან, შესასვლელში — ეს შურისხების კერპი. და კიდევ მითხრა მან: კაცის ძეო, ხედავ თუ რას სჩადიან ისინი? იმ დიდ სისაძაგლეებს, რომელთაც ისრაელის სახლი აქ სჩადის, რათა მე შორს გავეცალო ჩემს საწმიდარს? მაგრამ კვლავ მიბრუნდი, და იხილა უფრო დიდ სისაძაგლეებს. და მიმიყვანა ეზოს კართან; და როცა შევხედე, აჰა, ხვრელი იყო კედელში.

მაშინ მითხრა მან: კაცის ძეო, ახლა კედელში გათხარე; და როცა კედელში გათხარე, აჰა, კარი იყო. და მითხრა მე: შედი და იხილე ბოროტი სისაძაგლეები, რომელთაც აქ სჩადიან. ამიტომ შევედი და ვიხილე; და აჰა, ყოველგვარი მცოცავი არსების სახე, საძაგელი მხეცები და ისრაელის სახლის ყველა კერპი, კედელზე ირგვლივ გამოსახული. და იდგა მათ წინაშე ისრაელის სახლის უხუცესთაგან სამოცდაათი კაცი, და მათ შორის იდგა იაზანია, შაფანის ძე; თითოეულს ხელში თავისი სასაკმევლე ეჭირა, და საკმევლის სქელი ღრუბელი ადიოდა. მაშინ მითხრა მან: კაცის ძეო, ნუთუ იხილე, რას აკეთებენ სიბნელეში ისრაელის სახლის უხუცესები, თითოეული თავისი გამოსახულებათა სამყოფელში? რადგან ამბობენ:

უფალი ვერ გვხედავს; უფალმა მიატოვა ქვეყანა. და კვლავ მითხრა მე: კიდევ შემობრუნდი და იხილავ უფრო დიდ სისაძაგლეებს, რომელთაც ისინი სჩადიან. მაშინ მიმიყვანა უფლის სახლის კარიბჭის კართან, რომელიც ჩრდილოეთისკენ იყო; და, აჰა, იქ ისხდნენ დედაკაცები და ტამუზს ტიროდნენ. მაშინ მითხრა მან: იხილე ეს, კაცის ძეო? კიდევ შემობრუნდი, და ამათზე უფრო დიდ სისაძაგლეებს იხილავ. და შემიყვანა უფლის სახლის შიდა ეზოში; და, აჰა, უფლის ტაძრის კართან, სტოვარსა და სამსხვერპლოს შორის, იყო დაახლოებით ოცდახუთი კაცი, ზურგით უფლის ტაძრისკენ და სახით აღმოსავლეთისკენ; და თაყვანს სცემდნენ მზეს აღმოსავლეთისკენ. მაშინ მითხრა მან: იხილე ეს, კაცის ძეო? ნუთუ მცირე რამ არის იუდას სახლისათვის, რომ სჩადიან იმ სისაძაგლეებს, რომელთაც აქ სჩადიან? რადგან ქვეყანა აავსეს ძალადობით და კვლავ მოიქცნენ ჩემს გასარისხებლად; და, აჰა, რტოს თავიანთ ცხვირთან იდებენ. ამიტომ მეც რისხვით მოვექცევი: ჩემი თვალი არ შეიბრალებს, არც შევიწყალებ; და თუნდაც დიდი ხმით მომძახონ ჩემს ყურთასმენაში, მაინც არ შევისმენ მათ. ეზეკიელი 8:1–18.